

F. t. L. om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde.

ringsloven. Da man maa finde dette urimeligt, foreslaas det i Overensstemmelse med Raadets Indstilling at indføre en hertil sigtende Bestemmelse i Loven (jfr. iøvrigt Bilag 1, Sp. 4951).

Da man maa formene, at de Hensyn, som taler for, at der med Hensyn til de af Staten beskæftigede Personer ved kgl. Anordning skal kunne ske Lempelser i Lovens Regler, ogsaa er gældende for saa vidt angaar de af Kommunerne beskæftigede Personer, foreslaar man en hertil sigtende Ændring i Paragraffen.

ad § 3.

Som det vil ses af Raadets Indstilling (Bilag 1, Sp. 4951) har der indenfor Raadet været en Del Uenighed om, hvorvidt man bør medtage under Loven Ulykkestilfælde, som er indtraadt under Arbejderens Færden til og fra Arbejdsstedet. Ministeriet kan ikke underkende de Betæneligheder, som er kommet til Orde imod en saadan Bestemmelse, navnlig er man klar over, at der, saafremt den indføres, vil fremkomme en Del Tvivlsspørgsmaal om den paagældende Færdens Sammenhæng med vedkommende Arbejders Beskæftigelse, men man maa paa den anden Side formene, at Færden fra og til Arbejdsstedet er saa nødvendigt knyttet til Arbejdet, at det vil være rimeligt at udvide Forsikringen til ogsaa at omfatte disse Ulykkestilfælde. Der har for Ministeriet foreligget talrige Tilfælde, hvor tilskadekomne har staaet ganske uforstaaende overfor, at det har været nødvendigt at afvise en Sag paa Grund af, at det paagældende Ulykkestilfælde er indtruffet paa Vej til eller fra Arbejdet, og man har i flere Tilfælde maattet erkende det urimelige i, at de paagældende Tilfælde ikke kunde henføres under Loven.

Man foreslaar derfor, at Forsikringen ogsaa skal omfatte Ulykkestilfælde, der rammer en forsikret paa Vej til og fra hans Arbejde, men det opstilles som en Betingelse, at denne Færden skal være foranlediget af og staa i umiddelbar Sammenhæng med hans Beskæftigelse. Den foreslaaede Formulering er i Overensstemmelse med et af Arbejderforsikrings-Raadets Kontor udarbejdet Forslag.

ad § 4.

Tilføjelsen til 1ste Stykke tilsigter at forhindre, at de paagældende ved først at gaa til Domstolene og derefter til Raadet, skulde kunne opnaa en større Erstatning, end om de først havde rejst deres Krav efter Ulykkesforsikringsloven, og saaledes

at bringe Overensstemmelse til Veje mellem Paragraffens 1ste og 2det Stykke.

Ved Tilføjelsen i 2det Stykke, 7de Linie, vil man sikre, at det paagældende Forsikringsselskab opnaar den Refusion, Lovbestemmelsen tilsiger det.

Ved den sidste Tilføjelse til Paragraffen ønskes enhver Tvivl om, at Retten til fri Proces ogsaa omfatter Appel til højere Instans, fjernet. Ikke mindst af Hensyn til Afgørelsen af principielt vigtige Spørgsmaal, der har Betydning for Raadet ved dets Udtalelse om, hvorvidt der foreligger Føje til Sagsanlæg, vil det være ønskeligt, at Skønnet om, hvorvidt Appel er rimelig, lægges i Raadets Haand.

ad § 9.

Ved de foreslaaede Ændringer tilsigtes en Simplificering af Raadets Virksomhed ved, at Søfartsafdelingen slaas sammen med Afdelingen for Fiskeri og mindre Skibsfart, saaledes at alle Sager vedrørende Søfart og Fiskeri fremtidig behandles i een Afdeling. Til nærmere Begrundelse for denne Foranstaltning henvises til Raadets Indstilling (Bilag 1, Sp. 4957).

I 2det Stykke foreslaas det, at der i hver Afdeling af Raadet kan være indtil tre kongevalgte Medlemmer i Stedet for som hidtil to. Lovforslaget opretholder Fordringen om, at et af de kongevalgte Medlemmer skal opfylde Betingelserne for at kunne beskikkes til Dommer eller for at kunne være Sagfører, en Fordring, som man mener bør opretholdes af Hensyn til de mange Spørgsmaal af juridisk Karakter, som foreligger for Raadet og dets Stilling som inappellabel Domstol for en Række Spørgsmaals Vedkommende. Naar Raadets Formand, som det hidtil har været Tilfældet, og som maa anses for det normale, er Jurist, vil denne Fordring være fyldestgjort, idet han fører Forsædet i alle Afdelinger, men forsaavidt man i et særligt Tilfælde maatte finde det rigtigt at ansætte en Ikke-Jurist som Formand, vil det være nødvendigt, at der aabnes Adgang til foruden Formanden at udnævne saavel en Jurist som en Ikke-Jurist til kongevalgte Medlemmer af Afdelingerne. For at tilvejebringe denne Mulighed foreslaar man Bestemmelsen ændret som foran anført. Derhos maatte der, hvis der udnævnes en Ikke-Jurist til Formand, ved Forretningsordenen for Raadet og dets Afdelinger, jfr. § 10, træffes nærmere Bestemmelse om, at det juridiske Medlem skal deltage ogsaa i Raadets administra-